

ŠKOLA HOVOŘÍ

Časopis I. a II. střední školy v Ústí n. L. - Střekově

R. II.

Č. I.

Do dalšího roku.

Máte v ruce první číslo druhého ročníku časopisu "Škola hovoří". Tak jako loni budete v něm čísti zprávy ze školy, o vašich příhodách a tak jako loni budete sami do časopisu psát. Za loňský rok se někteří z vás tak seznámili s řízením časopisu, že si letos budete moci dělat všechnu práci sami. Již toto číslo je prací pouze vaší, vašich spolužáků.

Časopis bude společný pro obě školy, I. i II. střední a také v redakčním kruhu jsou obě školy zastoupeny. Každé další číslo vyjde vždy 20. v měsíci aby bylo možno dodržeti lhůtu, posílejte příspěvky nejpozději do 15. každého měsíce. Příspěvky budou honorovány: 20 hal. za tištěný řádek. Peníze bude vyplácet pokladník časopisu novinářům tříd, kteří je předají příspěvatelům své třídy. Novináři vybírají peníze a odevzdají je Bednářové ze IV. A.

Pište příspěvky čitelně perem na papír sešitového formátu. Odevzdávejte je F. Zemánkovi a M. Šolínovi z I. střední a H. Kronforstové a B. Fryčové ze II. střední. Nejlepší příspěvatelé budou zase na konci školního roku odměněni.

Na vás záleží, aby byl váš školní časopis stále lepší. Mnoho zdaru v práci!

M. Benešová.

---oooooooooooooooooooo---

Zahájení školního roku.

Zahájení letošního školního roku bylo opravdu pěkné. 1. září jsme vstupovali do slavnostně vyzdobené školní budovy. Shromáždili jsme se v přednáškové síni, kde nám oznámili, že bývalá střední škola 7. listopadu je rozdělena na dvě školy, I. a II. střední. Po této zprávě

žáci byli rozděleni do tříd a odebrali se do učeben. Čas do půl desáté byl vyplněn v každé třídě jinak. Ve většině tříd si žáci žákovskou organizací třídní učitelé pronesli své první připomínky. V půl desáté jsme se opět sešli v shromažďovací síni, kde jsme vyslechli projev ministra šk. věd a umění, Zdeňka Nejedlého, který mezi jiným upozornil na spolupráci učitelů a žáků. Naše první shromáždění pokračovalo školní slavností, která byla zahájena písní SFDM. Následoval proslov panů ředitelů škol. Oba byli uvítáni od žáků květinami. Slavnost končila písní práce a všichni žáci si skutečně uvědomili, že začíná nový rok usilovné práce, kterou mládež pomáhá budovat u nás socialismus.

F. Zemánek, IV. b.

---ooo000ooo---

Boj za mír.

Mír se v dnešní době stal hlavním přáním všech pokrokových a mírumilovných lidí na celém světě. Avšak kapitalisté a imperialisté chtějí znovu rozpoutat světovou válku. Ale mírový tábor se rozrůstá po celém světě a tak maří plány západních kapitalistů a imperialistů.

Lidé, kteří prožili dvě strašné světové války již válku nechtějí a bojují za udržení míru. Náš pracující lid a s ním i pracující všech lidově demokratických zemí podepisovali Stokholmskou mírovou výzvu a tak vyjádřili svou touhu po míru. Ale i dělníci z kapitalistických zemí sbírají podpisy na mírovou resoluci, neboť vědí, jaké ztráty utrpělo lidstvo za obou válek a míru si váží.

V boji za mír je však na prvním místě Sovětský svaz. Sovětský svaz utrpěl za II. světové války nejtěžší ztráty - ztratil tisíce lidí a bylo zničeno na tisíce měst a vesnic. Avšak sovětský lid ne-
litovali žádných obětí, jen aby vydobili svému národu svobodu a zabezpečili tak trvale mír. Práci na výstavbě válkou zničených měst, vesnic, továren a závodů se zúčastnili všichni s ohromným elánem a nadšením. Skoro zničený Stalingrad je již znovu vybudovaný a také jiná města v Sovětském Svazu. Sovětský lid již nikdy nechtějí válku. K nim se připojí všichni svobodní a mírumilovní lidé na celém světě s heslem: "Do boje za trvalý mír a pokrok!"

L. Lisowiecová, IV. a.

---ooo000ooo---

Letošní chmel.

Vzpomínáme-li dnes na naši chmelovou brigádu, ožívují se nám v mysli všechny ty veselé chvíle, které jsme prožily v družné práci i zábavě na chmelnici.

Jediné, nač neradi vzpomínáme, byl náš odjezd. Všichni, kteří jste už jeli na chmel, nebo prostě tam, kam jste toužili jet, snad pochopíte, jak nám bylo, když jsme stanuly před p.ředitelkou a pí.uč. Tomkovou v celé své parádě a s plnou výzbrojí již na nádraží a oni nám sdělili tuto hroznou zprávu: "Všichni nemůžete jet."

Je samozřejmé, že "nikdo nechtěl zůstat doma, začalo tedy vyřazování nucené. Prvními nešťastníky byla děvčata, která chodila loni do II. ročníku a budou mít ještě v příštích letech větší možnost, než děvčata starší. Litovaly jsme je, ale ani nám nebylo o nic lépe, protože jsme byly v nejistotě, zda ještě někdo z našeho loňského III. ročníku nevypadne. Bohužel, byly ještě asi čtyři oběti, ale jelikož tam bylo už pláče až hrůza, rozhodla pí, uč. Tomková, že tedy pojedou býv III. ročník celý, že si tam už někde práci najdeme. Když jsme se pak octly ve vlaku, myslily jsme, že jsme nešťastnějšími lidmi pod sluncem.

Cesta do Polep nám uběhla rychle a vesele. Z polepského nádraží nás odvezli žebříňákem do nedaleké vesnice Trnové, která měla být naším místem našeho pracoviště a pobytu. Byly jsme rozděleny do dvou skupin každá k jinému sedlákovu. První parta, v které jsem byla a o níž chci něco napsat, byly žákyně loňského III. roč., ostatní byly žákyně IV. b.

Bylo již pozdě večer, když jsme se seznámily se svými zaměstnavateli, jménem Vojáčkovi. Měly jsme smůlu, že nás nečekaly, protože jsme prý měly přijet až v neděli, ale přijely jsme v pátek. Nám však nevadilo, že jsme neměly připravené lůžko a sami jsme se druhý den daly do práce. Připravily jsme si útulně vše, co jsme potřebovaly ve velkém tanečním sále/byla to totiž hospoda/a ještě jsme uklidily celý dům, takže jsme šly pracovat na chmelnici až v neděli. Práce se nám velmi líbila, a když jsme byly celkem začátečnice, docela se nám dařila. Naším úkolem bylo očesat dvě dosti rozlehlé chmelnice. Bylo nás celkem 10. Byly bychom jistě práci splnily dříve než za 14 dní, kdyby nám bylo přálo počasí. Dešť nás zpozdil o 3 dny, avšak v posledním úseku jsme nasadily údernické tempo, takže jsme se svou prací mohly být spokojeny.

Chtěla bych napsat ještě něco o našich zábavách na chmelnici. Nejhluchněji jsme se chovaly, když se slavila dočesná. Uspořádaly jsme slavnostní průvod. Nejprve jel vůz s chmelam a hospodářem a za ním: Nejlepší česačka Marta Vrubelová s věncem, za ní ctěné osoby, nesoucí obrácený věrtel, na který jsem já vši silou, která mi ještě mimo

Smíchu zbyla, bubnovala a za námi ostatní česačky, každá s pěkným věnečkem z chmelu upleteným. Celý tento prapodiyný průvod byl tak mohutným pěveckým tělesem, že postavil na nohy celou vesnici, která se obdivovala. A tak, jak smutně nám letos chmel začal, tak radostně nám skončil.

J. Bednářová, IV. a.

---ooo000ooo---

Poděkování zemědělcům, kteří splnili dodávkovou povinnost v obilí.

Vážený soudruku!

Byl to jistě krásný pocit, když jste si řekl: "Tak jsem splnil svou dodávkovou povinnost, ba ještě ji překročil."

Všichni to víme a chceme Vám proto poděkovat za Vaši práci, kterou přispíváte k blahu nás všech a hlavně k vybudování socialismu v naší vlasti.

Mládež celé naší lidově demokratické republiky chce rolníkům pomáhat a také pomáhá svými žňovými a chmelovými brigádami. A nejen na poli, ale i ve škole úspěšně pracuje v řadách pionýrů.

A vaše JZD? Je jistě výborné, když má tak vzorné členy. Naše lidově demokratická republika Vám pomáhá tím, že dodává stále nové stroje, zřizuje traktorové stanice a tyto vymoženosti se mohou provádět zase jen v zemích lidově demokratických podle vzoru našeho největšího přítele Sovětského svazu.

Děkujeme ještě jednou za Vaši práci. Řídme se také proto heslem: „Usilovná práce znamená zabezpečení světového míru!“

PĚTILETCE ZDAR!

H. Martínková, IV. a.

---ooo000ooo---

Naše pomoc zemědělcům.

V pondělí, 12. září zúčastnila se naše škola brigády na polích JZD ve Střekově. Vypleli jsme pořádný kus pole s kvěťákem. Domů jsme odcházeli s radostným pocitem, že jsme pomohli při výstavbě naší republiky.

Dopis na uvítanou brancům, kteří 1. října 1950
nastoupili vojenskou službu.

Milý soudruhu!

Vstoupil jsi v těchto dnech do řad naší lidově demokratické armády. Jdeš se učit zacházet se zbraní, abys v případě nutnosti mohl bránit vlast a výsledky úsilovné práce našeho lidu.

Naše armáda je vybudována po vzoru slavné Rudé armády. Není armádou útočnou jako v kapitalistických státech, ale je armádou obrannou. Zajišťuje nám, že naše cesta k socialismu nebude porušena. Klidně můžeme budovat naši vlast, aby se stala krásným domovem spokojených lidí. Nyní vám už nebudou kasárna vězení. Volný čas můžete trávit v čítárnách, v posluchárnách - každý podle své libosti. Též naši pracující se snaží šetrnými dary zpříjemnit vám pobyt v kasárnách tak, abyste se tam cítili jako doma. Rovněž poměr mezi veliteli a vojáky se změnil, velitel bude vojákům přítelem a rádcem.

Věříme, že se stanete statnými obránci míru a naší milované republiky. Budete chloubou našeho národa.

Tobě, soudruhu, přeji, abys pobyt v kasárnách příjemně strávil.

Naší armádě zdar!!!

M. Šolín, žák IV. roč. 1. střed. šk.
w Ústí n.L. - Střekově.

---ooo000ooo---

Významná data v měsíci září.

8. září byl roku 1943 nacisty popraven v Berlíně Julius Fučík, novinář, spisovatel a kritik. Byl redaktorem ústředního orgánu KSČ, Rudého práva a Tvorby. Pro svou politickou činnost byl za první republiky pronásledován. Prožil dva roky v Sovětském svazu a své dojmy zaznamenal v knize nazvané „V zemi, kde zítra znamená již včera!“ Po okupaci byl jako člen ústředního výboru Komunistické strany Československa zatčen a vězněn na Pankráci. Tam vznikla nasmrtená „Reportáž psaná na oprátce.“ Pak byl dopraven k soudu do Berlína, kde byl po mnohých utrpeních popraven.

9. září 1928 se narodil L. N. Tolstoj, velký rusý spisovatel. Zastával podobně jako Chelčický názor „neodpírat zlému“. Jeho nejvýznamnější romány jsou: Vojna a mír a Anna Karenina.

9. září 1912 zemřel český básník Jaroslav Vrchlický. Narodil se r. 1853 v Lounách. Mnoho cestoval po Evropě, byl nejplodnější českým básníkem. Překládal básnická díla z mnohých cizích jazyků a tak seznámil naše čtenáře s cizí literaturou.

14. září 1937 zemřel první prezident ČSR, T. G. Masaryk. Je to jedna z nejvýznačnějších postav našich novodobých dějin. Svým způsobem sehrál vynikající roli v historickém období našeho společenského vývoje, vyznačujícím se nástupem uskutečnění dávných tužeb našeho lidu - jeho svobody a státní samostatnosti.

16. září 1945 se narodil M. J. Kutuzov, který přinutil Napoleona k ústupu z Ruska.

26. září 1849 se narodil A. P. Pavlov, velký ruský vědec, fyziolog a tvůrce učení o podmíněných reflexech.

29. září 1904 se narodil N. A. Ostrovskij, známý sovětský spisovatel.

30. září 1938 podepsaly západní mocnosti v Mnichově dohodu, kterou nám byly odebrány pohraniční kraje a připojeny k nacistickému Německu.

M. Šolín, IV, b.

---000000000---

Opisujeme si s děvčaty ze Světlé n/S.

Naše třída III. a I. stř. školy obdržela opět dopis od děvčat ze Světlé n/S., s nimiž jsme uzavřely družbu již loňského roku. Obsah tohoto dopisu zde uvádíme:

Milá děvčata,

srdečně Vás zdravíme. Jak se Vám dařilo o prázdninách? Nám se vedlo velmi dobře. Některá děvčata byla v ozdravovně v Nejdku u Karlových Varů. Ostatní byla jinde, nebo doma. Než jsme se nadály, prázdniny minuly a škola opět zavolala. Nám to však nevedilo. Vždyť jsme za dva měsíce užily slunce, vody i vzduchu do sytosti. Vracíme se tedy do školy osvěženy a dáme se do další práce. Čeká nás jí mnoho. Pište brzy, neboť se na Vaše dopisy velmi těšíme!

Srdečný pozdrav zasílá třída III. b.

Z jejich dopisu měla naše třída radost. Opět jim napíšeme a udržíme si tak přátelství s nimi.

---000000000---

Putování pionýrů po vlastech českých i jiných,

anež rekreační zájezd do Bulharska.

Jednou z vymožeností, kterou poskytuje svým občanům lid. dem. stát je rekreace. Pro ty, kteří pracovali skutečně dobře je odměnou rekreace zahraniční.

Rekreace v zahraničí se účastní každý rok úderníci, svazáci i pionýři. Čtyři nejlepší školy v SRF v našem okrese měly vybrat po jednom pionýru, který by jel na rekreaci do zahraničí. Naše škola byla mezi nimi. Pionýři byli vybráni už půl roku předem, ale potom vše přišlo rychle a nečekávaně. Mnohý z pionýrů dostal ješen den oznámení a druhý den už odjížděl. Tak se nakvap balilo a 29. června už zpočala cesta. Ten den to vypadalo na krajském sekretariátě ČSM jako při stěhování. V úřadovnách i na chodbách bylo plno kufrů a jejich majitelé na nich seděli a vesele nebo smutně /podle nálady/ rozprávěli. Odjezd byl stanoven na 7. hodinu, ale v 6. hodin byli již všichni přítomni. Dávaly se narychlo do pořádku legitimace, odevzdávaly doklady atd. Asi v půl sedmé se rekreanti seřadili v Revoluční třídě a odpochovali na nádraží. Rychlík dělal čest svému jménu a cesta rychle ubíhala. V Praze jsme se usadili v nádražní restauraci a pojídali záliby z domova. Po dlouhém čekání jsme se dostaly do vlaku, který nás unášel k určenému cíli. Čekání využiji k tomu, abych vás seznámil se skupinou pionýrů, do které jsem byl zařazen. Bylo nás 20, a jelo s námi paní Nováková, která kdysi pracovala v pionýrské skupině na naší škole. V Praze se k nám přidal souruh, který byl určen vedoucím v přípravném táboře. Z Prahy jsme jeli celou noc do Zvolena. Cesta trvala celou noc a ještě nějakou minutu. Ve Zvolení jsme se setkali s výpravou karlovarského kraje. Na Slovensku jsme projeli mnoho tunelů, až konečně jsme ucítili pod koly koleje tratě mládeže „Hronská Púbeň - Banská Štiavnica“. V Banské Štiavnici byla naše konečná vlaková stanice, a potom kousek od nádraží přes město řešky k místu, kam pro nás přijel autobus a odvezl nás do rekreačního střediska Sitno. Toto rekreační středisko má velmi výhodnou polohu. Leží pod horou, nejvyšší v okolí s totožným názvem Sitno. Několik kroků od rekreačního střediska je velké jezero „Počúvadlo“ /velmi pěkné koupání/. Vedle zotavovny leží sruby budovatelského tábora. Po příjezdu jsme hned okusili slast koupání v nádherném jezeře a potom hurá na večeři. Kuchaři se vyznamenali, což dokazuje, že kuchyně nestačila vydávat přídatky. Po večeři chvíli volna a potom psaní domů /jen někteří/ a ukládání věcí. A potom všem dlouho očekávaný odpočinek a spánek v postelkách. Před tím jsme se byli rozdělili na skupiny, každý předložil seznam svých věcí, za které správa střediska ručila. Odevzdaly se peníze, které jsme si mohli kdykoli vyzvednout. Rozdělení nebylo však přesné. V noci přibyli ještě pionýři z kraje pražského. Druhý den jsem se

po rozvíčce setkal s bývalým žákem naší školy se Srben, ale o tom, jak to bylo dále až příště.

/Pokračování v 2. čísle./

F. Zemánek, IV. b.

---○○○●●●○○○---

---Poznámky redakce.---

- I. Benýšková, tvůj článek o F. Bezručovi není věcně správný. Dívky ze III. A. 2. stř. školy, vaše příspěvky nebyly uveřejněny, protože F. Zemánek zpracoval thema výstižněji. Heiklová a Boháčková, článek Budovatelský tábor nepodává správný obraz života v táboře. Klupáková, tvoje básně nedosahuje úrovně tvých básní dřívějších. Charamzová, použili jsme části tvého článku pro historický kalendář. Marečková, tvoji básně necháváme pro příští číslo.

Redaktoři: M. Šolín, F. Zemánek, H. Kronforstová, B. Fryčová, B. Ctiborová, A. Chalupa.

Blány Připravil: F. Čeliš.

Fotografici: J. Bednářová, M. Cihlár.

Rozmnožili: J. Šafránek, M. Šolín, F. Zemánek.